

1 Johannes 3: 11-17

De vorige keer hebben we afgesloten met het 10^e vers, waarin een vergelijking wordt gemaakt tussen de kinderen van God en de kinderen van de duivel. Nu geeft het vers waar we mee begonnen scherp weer waaraan kinderen Gods zijn te herkennen: aan de liefde!

Dat is best belangrijk om tot ons te laten doordringen. Liefde is een vrucht van de Geest. Met andere woorden, liefde is het bewijs dat de Geest in en door je heen werkt. Het is nog niet zo heel lang geleden, en misschien is dat nog wel een beetje zo, dat gelovigen meenden, dat een waar christen te herkennen is aan het onderschrijven van de juiste geloofsartikelen. Zo kennen we al heel lang de 12 artikelen van het geloof. Ik geloof in God de Vader, schepper van hemel en aarde.....en in Jezus Christus, Gods eniggeboren Zoon onze Heer....ik geloof in de Heilige Geest.....enzovoort. En begrijp me goed, ik onderschrijf al deze artikelen ten volle. Maar zo vaak gaat het in geloofsartikelen over welke feiten we moeten aannemen om vervolgens elkaar daaraan af te meten. Iets dergelijks kan vandaag gebeuren bij verschillende gedachten over de schepping, over de vrouw in de kerk, over homofilie of over de eindtijd. Wie denkt zo als wij doen wordt als een waar christen gezien. Ieder die een andere mening is toegedaan is verdacht. Maar dat is niet wat Johannes hier zegt. Johannes heeft het niet over leerstellingen maar over liefde. Jezus zelf heeft gezegd dat de liefde tot God en tot de naaste de vervulling is van alle geboden. We kunnen blijkbaar met al onze 'bijbelgetrouwheid' en rechtzinnigheid toch liefdeloos handelen en dan slaan we, met de hand op de bijbel nog wel, de plank mis. Dat was ook Jezus' kritiek op de Farizeeërs. Farizeeërs waren rechtzinnig. Zij namen Gods woord heel serieus. En toch noemt Jezus hen huichelaars. *Alles dan, wat zij u ook zeggen, doet dat en onderhoudt dat, maar doet niet naar hun werken, want zij zeggen het wel, maar doen het niet (Matt.23:3)*. Ik vind persoonlijk die waarschuwing heel ernstig. Natuurlijk moeten we ernstig Gods Woord onderzoeken. Ook als het om ethische kwesties gaat. In Nederland is er veel ophef geweest over de zogenaamde Nashville verklaring, die een behoorlijk aantal orthodoxe predikanten hebben ondertekend, waarin homoseksualiteit wordt afgewezen. Ik wil niet een oordeel over wie dan ook maar hebben, maar je kunt je wel afvragen of op deze manier gehandeld wordt vanuit de liefde van Christus. Christus die ieder mens tegemoet trad met liefde en aanvaarding, om vervolgens de

persoon te stimuleren om orde op zaken te stellen in zijn leven. Nooit zie ik Hem mensen bij voorbaat afwijzen vanwege hun leefwijze. Integendeel, Jezus nodigt uit om te komen met al je deuken en al je gebrokenheid. Hij kwam naast mensen staan, omarmde ze en bood zichzelf aan als Verlosser en Heelmaker.

Johannes zet in dit gedeelte de liefde ook voorop. Eerst laat hij zien hoe God het niet heeft bedoeld. Hij haalt Kaïn en Abel als voorbeeld aan. Kaïn, de mannetjesputter, slaat zijn broer Abel dood. Puur uit jaloezie en haat. Abels offer werd door God aanvaard, dat van Kaïn niet. Waarom dat is, daar is veel over gespeculeerd. Vooral in kinderbijbels. Ik denk dat het in de eerste plaats met het hart van Kaïn te maken had. Kaïn offerde wel tot God, de handeling was op zich wel goed, maar in zijn hart was het donker. Kaïn was de doehetzelver, de mannetjesputter, de stoere kerel, Abel was de zwakkeling, de kwetsbare, die met zijn hele hart Gods nabijheid zoekt. En daarom accepteerde God Abels offer wel. Abel beseftte dat hij volledig afhankelijk was van God. En Kaïn kon geen liefde opbrengen voor de broer die zo anders in het leven stond. En die haat, die afkeer, resulteerde in z'n uiterste vorm tot moord.

Vandaar ook dat Johannes in vs. 15 zegt dat wie zijn broeder haat een mensenmoorder is. Wie haat is een kind van de duisternis, al voldoet hij uiterlijke aan de juiste vormen. Kaïn offerde ook. En ook de Farizeeërs hadden tot op de punt en de komma uitgezocht hoe de Thora moest worden uitgelegd. Naar vandaag vertaald, zo iemand kan naar de kerk gaan, aan bijbelstudie doen, druk in de weer zijn met wat waar is of ethisch juist, maar zonder liefde is het niet uit God maar uit de boze.

Ware liefde is niet dat we de ander onze 'waarheid' door de strot duwen als de enige juiste uitleg, maar dat we onszelf wegcijferen. Ware liefde kennen we als we naar Jezus kijken die zijn leven inzet voor ons. Hij ging tot het uiterste. Hij ruimde ons niet uit de weg of stootte ons niet van Zich af omdat we niet voldeden aan het ideale plaatje. Nee, in plaats van ons uit de weg te ruimen liet Hij zich uit de weg ruimen! Hij gaf Zichzelf, Hij ging kapot aan ons tekort.

Als wij ons volgeling van deze Jezus, die ons onvoorwaardelijk liefhad, noemen, zullen we onszelf ook met ons hele hebben en houwen moeten inzetten voor de ander.

Johannes geeft daar een concreet voorbeeld van. Als iemand die een goed bestaan heeft, ziet dat zijn broeder gebrek lijdt maar hem gewoon aan zijn lot overlaat, is er geen sprake van dat hij beheerst wordt door de liefde van God.

Nu moeten we even goed opletten wat Johannes zegt. Hij zegt niet, dat zo'n persoon z'n portemonnee gesloten houdt. Johannes zegt dat hij zijn binnenste voor hem afsluit. Er staat in de grondtekst een woord dat ook moederschoot of ingewand kan betekenen. Vaak wordt het met 'ontferming' vertaald. Het binnenste afsluiten is je hart toesluiten. Wie dat doet heeft helemaal niets begrepen van de liefde die God hem heeft bewezen. God heeft juist in Jezus laten zien dat Zijn Vaderhart wagenwijd openstaat voor ieder mens, niemand uitgesloten, hoe zijn of haar leven er ook uitziet. Jezus liet zich aanraken door een zondares, sprak met een Samaritaanse vrouw, wiens huwelijksleven een grote puinhoop was, hij nodigde zichzelf uit bij de oplichter Zacheus en gaf een overspelige vrouw nieuwe kansen. Door zijn tegenstanders werd Hij een vriend van hoeren en zondaars genoemd.

Als Jezus naar mensen keek werd Hij met ontferming bewogen. En die ontferming, dat het goede gunnende, mag het leven van christenen typeren. Want niet het uiterlijk voldoen aan regels, maar gedreven worden door een door de Geest vernieuwd hart, mag het leven van de christen sieren. En zo'n hart is te herkennen aan dat ene woord waarmee Jezus de geboden samenvat: liefde, liefde voor God en liefde voor de naaste.

AMEN